

ŒEHİR KONUŒMALARI

HÜSEYİN ATLANŒOY

17 Nisan 1962’de EskiŒehir / Mihalıçcık’da doğdu. İlk ve orta öğrenimini EskiŒehir’de tamamladı. Bir süre Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümüne devam etti. İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü mezunu. Baykan Sezer’in sosyoloji yaklaşımı ile ilgili yüksek lisans tezi yaptı.

Œiir Kitapları:

- İntibar İlacı* (1985)
Balkon Çıkmazında Efendilik Tarihi (1987)
Œehir KonuŒmaları (1990)
Kaçak Yolcu (1998)
KarŒılama Töreni (2005)
Yarın Bekleyebilir (2011)
Ya Sinek Sekiz Ya Buhurumeryem (2016)
Açık Kaplan Haykırışı (2024)
Yoksullar Gitti (2024)

Toplu Œiirleri:

- İlk Sözlere* (1998)
Su Burcu (2005)
Yüzümdeki Eşik (2016)

Deneme Kitabı:

- Rengarenk ve Ritmik* (2024)

ŞEHİR KONUŞMALARI

HÜSEYİN ATLANSOY

HECE YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

Yanlış Kalkan Bayrak / 7
Altyazısı Seyredenler Olan Kare / 12
Cuma Koşusu / 16
Sona Eren Vals / 19
Teras / 22
Çay İçin Teşekkürler / 23
Minyatür / 24
Bey Yaman / 29
Koptuğunda Nisan / 32
Turkuaz / 34
Denizi Yakan Deniz / 36
Şehre Çıkmak / 40
Ağır Hasta Güneş / 43
Yıldız Falı / 47
Kozmoloji Öğretileri / 49
O Polis Kızını Bana Vermez / 51
Kırmızı / 53
Tayfa
Tayf / 57
“The Fish Don’t Talk About The Water” / 60
Zorbe / 71

YANLIŞ KALKAN BAYRAK

I

Beyazlar giydirdiler üstüme ey halkım
Oysa ben el sürmeden su içinde gürbüz büyür
Yanımdan geçerdim toprağın

Ani bir güneşle mahremliklerini farkeder
Eline el değdirmezdim bulut gibi kızların

Ağlayınca
Gökkuşağına boğulurdu isyânkâr delikanlılar
Bense gülümseyip öperdim
Yüzümle birlikte beliren sükûneti.

/Duyardım: Güçlü bir söz ustası
Kendi kubbesi altında bekâr yaşarmış
Yanlış anlaşılmasın
Yanlış kalkmasın bayrak; sefirlikler
Hayıflanırmış üstelik Atik Valde'de
Onuruna düşkün bir zappar olarak/

Bense kralım; karşı sahilin mercanlarına tutsak
Bir kralım işte öylesine bir mağlubum
Ki bilseniz gelinlikleri evleri
Beyaz görmekteyim evreni
Üstelik altı parmaklı ayaklarımın biri

II

İşte halkım
Ha ölüyorum kızlar ibrişimler takıyor
Ha dindarlar parkında koyu bir sohbet
Koyu bir nargile, çay, neler neler keşfediliyor

Bilinmeden
Bilinmeden Ahd-i atik, meseller
Süsleniyor ışıklardan evvel
Despotların ulufe dağıttığı bahçeler
Çayevlerinde duman trafiği, polisler
Yakada dururken bezgin karanfiller
:Haberler

Hayır!

Fiyakam bir mahkûmlukla bölünüyor ey halkım

Zor!.. Ama unutma beni

Kabul ediyorum işte, işte kabul ediyorum

Melankoli size göre değil ekmek almalısınız

İhtiyarladığınızda kedilere ciğer

Kuşlara su ekmek

Kim verir siz olmasanız

Ah! sizin

O

Tanrı

Olmalarınız.

III

Bir çıldırışa affedildim sanki ben
Sizinle daha önce hiç boğulmamışım gibi

/İstanbul!

Kes tapınaklarını sakalın uzasın
Sultanını bu özgürlükten kaçır
Ya da kaçma
Tıpkıbasım demokrat ve matruş
Generaller ve onların çizmeleri önünden

* * *

Affedilen krala sıkılan kurşun gümüş müydü
Bir hurafe miydi beyaz ve özgürlük

ALTYAZISI SEYREDENLER OLAN KARE

Evet yaşamak
ağızlarımıza banko aşk

bir zamanlar eski takvim günlerinde
beni gören kızlar, her nedense
göz indirip saatlerine bakarlardı
benimse
uzakta kalır küçülmezdi gözbebeklerim
her fotoğrafta biterdim ben
epriyen sonrasız hareketlerden

bir yerim yoktu
yer kapmak için yerli filmlere koşardım
böylece biletçiler
ecnebi vergilerden yardım pullarından
kurtulurlar, her kesilişte ıslıklanan
makinistlerse hiç renk vermezlerdi

işte o günler
babalarının konuşmadığı çocuklar
anneleriyle de konuşmaz, susarlardı
sessiz sessiz plânlanan nüfus
kimseye eyvallah etmeden
bulutbulut leyleklerden
patlardı

beni kitaplarda arayanlarsa
çok toz yutarlardı
bense karşıya dikerdim gözlerimi
prizmalara ve zamana

gözümdeydi yeşili yansıtan ıslaklık
parka bakan camekan
müzikler taşımayan deniz
seferler yitirmiş tayfa
kaldırımda yalpalayan kız
göz indirip susardım hayatın
rengârenk komplimanlarına

/çoğaltılmış fotokopi kültürüne aldırmadan
ne de güzel gülerdi yenidoğan bebekler/

* * *

ola ki bir kızı sever çay içersiniz
ne var bunda siz yüzmeyi de bilirsiniz
tabanca gibisin
kuşanıp dağlara çıkarım seni dersiniz
benim sevdiğim
ülkeler coğrafyası bir kızdır bilmezsiniz
öte yanda
vakitsiz insanlarla tükenir istanbul
kimse tokat atmaz artık saat soranlara

ince ince
işlenmiş zaman ve harita

eski takvim günleri biter
eskirsiniz

CUMA KOŞUSU

/Siz de biliyorsunuz
'hüzün' bu yıl yine moda çocuklar/

Cumartesi olanca buğusuyla yayılıyorken
İğde dallarına, nar kırmızısı sıcaklığıyla örtülü
Caddelerden, kaldırımlardan sokak aralarına sızıp
Kara kavruk kadınların ve tezgâhtarların ellerinde
Bir tomurcuk, bir orkide çiği oluveriyor.

/Hüzün
Monepeto değil çocuklar/

Yorgun, pazar çantalarını kavramış bilekler
İnce, ola ki nazenin bir gülümseyişi
Temiz giyimlilere değil, biliyorsunuz
Kravatla, fularla elma satılmaz çünkü–
Yitmişlere, kumaş tüccarlarına, küfürbazlara
Yüzlerine bile bakmadan
Bir file dolusu hayat karşılığı ödeyiveriyor.

/İyisi, kötüsü olmaz acının ve acı
İnsanın yüzünde gizlidir; çocuklar/